

РЕШЕНИЕ

№ 6617

гр. София, 08.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **760** по описа за **2022** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисията за финансов надзор /КФН/ срещу Решение от 27.05.2021 г., постановено по нахд № 13011/2019г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 147 състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-709/17.07.2019г., издадено от заместник председател на КФН, с което на ответника по касация „Алфа България“ АД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лв. на основание чл.221, ал.8, т.3, предложение първо от Закона за публично предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ за извършено нарушение на чл.100о ал.1, вр. с чл.100г, ал.1 изр.1, предложение второ от ЗППЦК.

В жалбата се твърди, че решението на СРС-НО е неправилно: съдът неправилно приел, че на 06.02.2019г. „Алфа България“ АД е представило уведомление за финансовото си състояние за четвърто тримесечие на 2018г. през портала „Infostock“, тъй като в съобщението от тази дата няма оповестена необходимата информация, а пропускът е отстранен на 29.03.2019г., което се потвърждава и от назначеното вещо лице; неоснователно съдът счита, че е налице маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН, предвид закъснението и целта на неизпълненото в срок

задължение за предоставяне на информация на обществеността с актуалното състояние на емитентите и липсата на смекчаващи отговорността обстоятелства. Претендира се отмяна на обжалваното решение на СРС и постановяване на друго по същество на спора за потвърждението на НП. Иска се присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на КФН за двете инстанции.

Ответникът „Алфа България“ АД, в писмени бележки оспорва касационната жалба и моли обжалваното решение на СРС да бъде оставено в сила по подробни съображения за правилност на решението. Претендира разноси по списък.

Представителят на СГП счита касационната жалба за основателна и предлага съдът да отмени решението на СРС като неправилно и незаконосъобразно.

Административен Съд С. – град, VIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди поотделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на въззивното производство доказателства, намира следното:

На основание чл.220 АПК касационната инстанция възприема установената от СРС фактическа обстановка: За „Алфа България“ АД като публично дружество, вписано в съответния регистър по ЗКФН е адресат на задължения по ЗППЦК, чл.100о ал.1, вр. с чл.100т, ал.1 изр.1 да представи на обществеността по надлежния ред, в случая чрез интернет портал „инфосток“, публично уведомление за финансовото си състояние в срок до 30 дни от края на съответното тримесечие, конкретно в случая за четвъртото тримесечие на 2018г. – до 30.01.2019г. Установено е първоначално подаване на уведомлението на 06.02.2019г. и след това по получено писмо от КФН на 29.03.2019г., тъй като при проверката на КФН, извършена в портала „инфосток“ експертът установява, че към съобщението на „Алфа България“ АД не се визуализират необходимите файлове. Съставен е АУАН и впоследствие НП за това, че дружеството не е представило на обществеността уведомление за финансовото си състояние за четвърто тримесечие на 2018г. в законоустановения срок – нарушена разпоредба на чл.100о, ал.1 във връзка с чл.100т, ал.1, изр.първо, предложение второ от ЗППЦК и е наложена имуществена санкция 5000 лв. Посочено, е че нарушението е извършено на 31.01.2019г. По въззивното дело е изслушано заключение на вещо лице по СКТЕ относно изпращането на 06.02.2019г. към съответния портал от компютър на „Алфа България“ АД документи, прикачени към уведомлението за финансовото състояние и тяхната достъпност.

За да отмени оспореното наказателно постановление, районният съд е приел, че 1) НП е издадено при неизяснена фактическа обстановка, тъй като първоначалното публикуване на съобщение за уведомлението с необходимите документи е направено още на 06.02.2019г., а не на 29.03.2019г. както е приел АНО, което определя като нарушение на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН и 2) че в случая е налице „маловажен случай“ по чл.28 от ЗАНН, поради незначителната обществена опасност на допуснатото формално нарушение, тъй като закъснението при изпълнението на задължението е малко – само 4 работни дни, същевременно същата информация е била представена в „Българска фондова борса“ АД и в самата КФН, като същата е била достъпна на интернет страниците им и по този начин всяко заинтересовано лице е имало възможност да се запознае с информацията относно финансовото състояние на дружеството, а от друга страна веднага след съобщението „Алфа България“ АД е прикачило повторно файловете на следващия ден (29.03.2019г.).

Административен Съд С. – град, VIII-ти касационен състав, след като обсъди

доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, вр. чл.63, ал.1 ЗАНН, в преклузивния срок по чл.211 АПК и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, поради което и допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Решението на СРС е валидно, допустимо.

По отношение на касационните доводи за процесуални нарушения и приложението на материалния закон касационната инстанция намери, че решението е правилно, а доводите неоснователни, поради следното:

1. Действително, налице е визираното от СРС нарушение на органа в НП по отношение на описанието нарушение, като касационната инстанция допълнително констатира и друго противоречие при описанието на нарушението откъм време на извършване. В НП наказващият орган излага противоречиви констатации относно извършване на нарушението и кога е изпълнено задължението от наказаното дружество. В НП веднъж е посочена датата от АУАН - 31.01.2019г. и след това в заключителната констатация на стр.3 от постановлението се посочва, че „нарушението е извършено на 31.01.2018г.“ Дори и да се касае за техническа грешка при изписване на годината – 2018г., доколкото нередовността е допусната в НП, а не в АУАН, то не би могла да бъде отстранена по реда на чл.53, ал.2 от ЗАНН като грешката в датата на нарушението е съществен порок.

Освен това констатациите на наказващият орган в постановлението, че задължението е изпълнено едва след получаване на писмото от 26.03.2019г., противно на изложеното в касационната жалба не се подкрепят от приетото заключение, в което е посочено, че на 06.02.2019г. са изпратени файлове, които са били видими, макар и към онзи момент и предвид подмяната им, вече не са видими, от това може да се заключи, че все пак уведомление и файлове са изпратени. В този смисъл не е доказана констатацията на наказващия орган, че към 06.02.2019г. задължението не е изпълнено.

Не на последно място във въззивното производство са представени резолюции за прекратяване на административнонаказателни преписки, издадени от касатора при проверки на дружеството за същия период – № 127, 128 и 129 от 17.07.2019г., в които спрямо същото дружество са прекратени административнонаказателните преписки за нарушения на разпоредбата на чл.100 о, ал.2 от ЗППЦК в периода 30.01.2019г.-01.03.2019г. Видно от резолюция № 128 от 17.07.2019г., касаеща неизпълнение на задължение по чл.100о, ал.1, във връзка с чл.100т, ал.1, изр.първо, предложение първо от ЗППЦК за непредставяне на комисията публично уведомление за финансовото си състояние в срок 30 дни от края на четвъртото тримесечие за 2018г., т.е. до 30.01.2019г., е установено, че дружеството е представило в КФН със закъснение на 06.02.2019г., като това закъснение е отчетено от органа като такова с по ниска степен на засягане на регулираните обществени отношения, която не налага ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя, прекратена е административнонаказателната преписка и е отправено предупреждение, че при повторно извършено нарушение ще му бъде наложено наказание. Следва да се има предвид, че в случая органът при аналогична на настоящата фактическа обстановка е приел уведомлението (до КФН, но същото се изпраща и до инфосток, предмет на настоящото НП) за подадено на 06.02.2019г. От това и от заключението на вещото лице може да се заключи, че дружеството е подало информацията и към КФН,

и към обществеността на 06.02.2019г., а не както твърди касаторът месеци по късно – едва на 29.03.2019г.

Предвид неяснотата при описание на извършването на нарушението, по конкретно точната дата на извършването му и кога всъщност е изпълнено задължението, заради което е санкционирано дружеството, съдът намира, че крайният извод на СРС е правилен.

2. Що се отнася до изводите за маловажност и оспорването им от касатора, следва да се има предвид, че НП е издадено за нарушение за просрочие на задължение, сметено за такова с близо три месеца. Но доколкото по делото не се установява безспорно такова голямо закъснение, при неправилно установена фактическа обстановка преценката за степента на засягане на регулираните обществени отношения не е направена коректно от органа и съответно при неправилно установена фактическа обстановка не би могла да се направи и от съда. Все пак, видно от приложените резолюции за прекратяване на административнонаказателните преписки на същото дружество, за нарушения при аналогична фактическа обстановка, закъснение от 7 календарни дни за изпращане на същото уведомление, за същия период, само че до КФН, е прието, че такова нарушение не е със степен на засягане на регулираните обществените отношения, налагаща ангажиране на административнонаказателна отговорност. В този контекст изводът на СРС е правилен като краен резултат.

С оглед изхода на спора на ответника по касация се дължат разноски, за което са представени фактура и извлечение по сметка, 600 лв. разноски за касационна инстанция на основание чл. 63д, ал. 2 от ЗАНН

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, VIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 27.05.2021 г., постановено по нахд № 13011/2019г. на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА Комисия за финансов надзор да заплати на „Алфа България“ АД с ЕИК[ЕИК] разноски за касационната инстанция 600 лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

